

מכון "הלכות שבת השנתי" – ללימוד כל אורח "הלכות שבת" במעגל כל שבתות השנה
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מחבר עם רמ"א"
אמר הקב"ה עשה לך קהלות גדולות ודרוש לפנייהם ברבים הלכות שבת כדי שילמדו ממך דורות הבאים להקליל קהלות בכל שבת ושבת

רבינו יוסף קארו זי"ע
בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
נפטר בעיר קראקא בשנת ה'ת"ת
י"ג בט"ו שנת ה'ת"ת (שנת ה'ת"ת)
זמן מנוחתו בבית
(שם אביו ר' ישראל דוד)

רבינו משה איסרליש זי"ע
בעל מחבר ספר "דרכי משה"
נפטר בעיר קראקא בשנת ה'ת"ת
י"ג בט"ו שנת ה'ת"ת (שנת ה'ת"ת)
זמן מנוחתו בבית
(שם אביו ר' ישראל דוד)

רבינו יוסף קארו זי"ע
בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
נפטר בעיר קראקא בשנת ה'ת"ת
י"ג בט"ו שנת ה'ת"ת (שנת ה'ת"ת)
זמן מנוחתו בבית
(שם אביו ר' ישראל דוד)

רבינו משה איסרליש זי"ע
בעל מחבר ספר "דרכי משה"
נפטר בעיר קראקא בשנת ה'ת"ת
י"ג בט"ו שנת ה'ת"ת (שנת ה'ת"ת)
זמן מנוחתו בבית
(שם אביו ר' ישראל דוד)

רבינו יוסף קארו זי"ע
בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
נפטר בעיר קראקא בשנת ה'ת"ת
י"ג בט"ו שנת ה'ת"ת (שנת ה'ת"ת)
זמן מנוחתו בבית
(שם אביו ר' ישראל דוד)

רבינו משה איסרליש זי"ע
בעל מחבר ספר "דרכי משה"
נפטר בעיר קראקא בשנת ה'ת"ת
י"ג בט"ו שנת ה'ת"ת (שנת ה'ת"ת)
זמן מנוחתו בבית
(שם אביו ר' ישראל דוד)

רבינו יוסף קארו זי"ע
בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
נפטר בעיר קראקא בשנת ה'ת"ת
י"ג בט"ו שנת ה'ת"ת (שנת ה'ת"ת)
זמן מנוחתו בבית
(שם אביו ר' ישראל דוד)

רבינו משה איסרליש זי"ע
בעל מחבר ספר "דרכי משה"
נפטר בעיר קראקא בשנת ה'ת"ת
י"ג בט"ו שנת ה'ת"ת (שנת ה'ת"ת)
זמן מנוחתו בבית
(שם אביו ר' ישראל דוד)

רבינו יוסף קארו זי"ע
בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
נפטר בעיר קראקא בשנת ה'ת"ת
י"ג בט"ו שנת ה'ת"ת (שנת ה'ת"ת)
זמן מנוחתו בבית
(שם אביו ר' ישראל דוד)

רבינו משה איסרליש זי"ע
בעל מחבר ספר "דרכי משה"
נפטר בעיר קראקא בשנת ה'ת"ת
י"ג בט"ו שנת ה'ת"ת (שנת ה'ת"ת)
זמן מנוחתו בבית
(שם אביו ר' ישראל דוד)

רבינו יוסף קארו זי"ע
בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
נפטר בעיר קראקא בשנת ה'ת"ת
י"ג בט"ו שנת ה'ת"ת (שנת ה'ת"ת)
זמן מנוחתו בבית
(שם אביו ר' ישראל דוד)

רבינו משה איסרליש זי"ע
בעל מחבר ספר "דרכי משה"
נפטר בעיר קראקא בשנת ה'ת"ת
י"ג בט"ו שנת ה'ת"ת (שנת ה'ת"ת)
זמן מנוחתו בבית
(שם אביו ר' ישראל דוד)

רבינו יוסף קארו זי"ע
בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
נפטר בעיר קראקא בשנת ה'ת"ת
י"ג בט"ו שנת ה'ת"ת (שנת ה'ת"ת)
זמן מנוחתו בבית
(שם אביו ר' ישראל דוד)

רבינו משה איסרליש זי"ע
בעל מחבר ספר "דרכי משה"
נפטר בעיר קראקא בשנת ה'ת"ת
י"ג בט"ו שנת ה'ת"ת (שנת ה'ת"ת)
זמן מנוחתו בבית
(שם אביו ר' ישראל דוד)

רבינו יוסף קארו זי"ע
בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
נפטר בעיר קראקא בשנת ה'ת"ת
י"ג בט"ו שנת ה'ת"ת (שנת ה'ת"ת)
זמן מנוחתו בבית
(שם אביו ר' ישראל דוד)

רבינו משה איסרליש זי"ע
בעל מחבר ספר "דרכי משה"
נפטר בעיר קראקא בשנת ה'ת"ת
י"ג בט"ו שנת ה'ת"ת (שנת ה'ת"ת)
זמן מנוחתו בבית
(שם אביו ר' ישראל דוד)

רבינו יוסף קארו זי"ע
בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
נפטר בעיר קראקא בשנת ה'ת"ת
י"ג בט"ו שנת ה'ת"ת (שנת ה'ת"ת)
זמן מנוחתו בבית
(שם אביו ר' ישראל דוד)

רבינו משה איסרליש זי"ע
בעל מחבר ספר "דרכי משה"
נפטר בעיר קראקא בשנת ה'ת"ת
י"ג בט"ו שנת ה'ת"ת (שנת ה'ת"ת)
זמן מנוחתו בבית
(שם אביו ר' ישראל דוד)

רבינו יוסף קארו זי"ע
בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
נפטר בעיר קראקא בשנת ה'ת"ת
י"ג בט"ו שנת ה'ת"ת (שנת ה'ת"ת)
זמן מנוחתו בבית
(שם אביו ר' ישראל דוד)

אמר וחב"א אמר רבי יוחנן כל המשתחרר שבת נהלכתו
אפילו עובד עבודה זרה נדור אנוש מוחלין לו

[34]

שבת פרשת
במדבר

הלכות שבת השנתי
לימוד שולחן ערוך הלכות שבת
לכל שבתות השנה – עמוד אחד ליום

חיובא וחיא לדרוש ולתור לדעת הלכות שבת, ולעבוד
עליהם לפחות פעם אחת בשנה. (ספר חסידים)

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. כדי שביאני התלמוד לידי מעשה. ולידי מידות ופירות. ולידי ידעית התורה.
והייתי עושה לשם ייחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדנאי מתנחלים יאחדונה"י
על ידי הנעלים בדיחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

סדר הלימוד לשבת פ' במדבר

המשך סימן שי – דיני מוקצה בשבת

ג. בין באיסור אכילה בין באיסור טלטול כל דבר שהיה ראוי בין השמשות אם אירע בו דבר שנתקלקל בו ביום וחזר ונתקן בו ביום חזר להיותו אבל דבר שהוקצה בין השמשות אסור כל היום:

ד. גרוגרות וצמקים שהיו מוקצים וכשהגיע בין השמשות כבר נתייבשו והם ראויים לאכילה אף על פי שלא ידעו הבעלים באותה שעה שנתייבשו ואחר כך נודע להם שבין השמשות כבר היו יבשים מותר:

ה. גרוגרות וצמקים דחזו ולא חזו דאיכא אינשי דאכלי ליה ואיכא דלא אכלי ליה אי אומניה נפיק ליה מתורת מוקצה ואי לא אכל אלא אינם ראויים והזמינם הזמנה לאו מלתא היא:

ו. כל דבר שאסור לטלטלו אסור ליתן תחתיו כלי כדי שיפול לתוכו מפני שאסור הכלי לטלטול ונמצא מבטל כלי מהיכנו אבל מותר לכפות עליו כלי ובלבד שלא יגע בו:

ז. מטה שיש עליה מעות או אפילו אין עליה עתה והיה עליה בין השמשות אסור לטלטלה דמיגו דאתקצאי לבין השמשות אתקצאי לכולי יומא. הגה: ואפילו לצורך גופו או לצורך מקומו (בית יוסף). והוא הדין לכל דבר היתר שמונה עליו איסור אבל אם אין עליה עתה מעות וגם לא היה עליה בין השמשות מותר לטלטלה אפילו יחדה למעות והניחם עליה מבעוד יום כיון שסילקן קודם בין השמשות. הגה: ויש אוסרין בייחד לכך והניח בהם אף על פי שסילקן מבעוד יום (טור בשם רבינו חם) ולכן אסור לטלטל כיס של מעות אף על פי שהוציא המעות ממנו מבעוד יום אלא אם כן עשה בו מעשה שפתחו מלמטה וסלקו מן היחוד וכן נוהגין (הגהות מיימוני פרק כ"ה). מיהו לצורך גופו או לצורך מקומו מותר וכן בכיס התפור בבגד הואיל ועיקר הבגד עומד ללבוש אם הוציא המעות משם מותר ללבוש הבגד דהכיס בטל אצלו אבל אם שכח בו מעות מותר לטלטל הבגד דלא אמרינן דכל הבגד נעשה בסיס למעות הואיל ואין המעות על עיקר הבגד אבל אין ללבושו

בשבת דחיישינן שמא יצא בו כדלעיל סימן ש"א סעיף ל"ג (בית יוסף סימן ש"ט). ועיין לעיל סימן רס"ו אם שכח כיסו אצלו בשבת מה דינו (בית יוסף):

ח. כלי שיש עליו דבר האסור ודבר המותר מותר לטלטלו כגון מחתה שיש עליה מבעוד יום אפר שמותר לטלטלו לכסות בו רוק או צואה ויש עליה גם כן שברי עצים שהם אסורים לטלטול מותר לטלטל המחתה כמו שהיא וכגון שדבר המותר חשוב מדבר האסור אבל אם דבר האסור חשוב יותר מדבר המותר בטל אצלו ואסור לטלטלו וטעם היתר טלטול זה משום דלא אפשר למינקט קיטמא לחודיה אפילו אי שדי ליה מהמחתה או אם צריך למקום המחתה (כמו שנבאר לעיל סימן ש"ט) ואם אינו צריך אלא לגוף המחתה לא יטלטלנה כמו שהיא אלא ינער האפר ושברי העצים במקומם ויטול המחתה. הגה: וכן אם יוכל לנער האיסור לחוד ינעורנו ולא יטלטלנו עם ההיתר (בית יוסף בשם תשובת הרא"ש) וכל זה לא מייירי אלא שהיה ההיתר עם האיסור מבעוד יום אבל אם היה האיסור עליו לבד לא מהני מה שהניח אצלו ההיתר בשבת (בית יוסף בשם תשובת הרשב"א):

ט. תיבה שיש בה דבר המותר לטלטל ומעות אם המעות אינם עיקר מותר לטלטלה כמו שהיא על פי התנאים שנתבאר במחתה:

סימן שיא – דיני מת בשבת ושאר טלטול מן הצד, ובו ט' סעיפים

א. מת שמוטל במקום שירא עליו מפני הדליקה אם יש ככר או תינוק מטלטלו על ידיהם ואם אין לו ככר או תינוק אם יש לו שתי מטות מטלטלו על ידי שיהפכנו ממטה למטה דהוי טלטול מן הצד ואם אין לו לא זה ולא זה מטלטלו לטלטול גמור וכל זה באותו רשות מת המוטל בחמה מטלטלו מחמה לצל באותו רשות על ידי ככר או תינוק ואם אין לו ככר או תינוק לא יטלטלנו כלל אפילו להפכו ממטה למטה דטלטול מן הצד שמיא לטלטול (ועיין לקמן בסימן זה סעיף ו' מאי תקנתיה):

ב. מת שהסריח בבית ונמצא מתבזה בין החיים והם מתבזים ממנו, הגה: ויש אומרים דאפילו

לא הסריח עדיין אלא שקרוב להסריח (בית יוסף בשם טור ורש"י ור"ן), מותר להוציאו לכרמלית ואם היה להם מקום לצאת בו אין מוציאין אותו אלא מניחים אותו במקומו ויוצאים הם ויש אומרים שלא התירו להוציאו לכרמלית אלא על ידי ככר או תינוק ויש מי שאומר שכל שמוציאו לכרמלית מוטב להוציא שלא בככר ותינוק כדי למעט בהוצאה ויש מי שמתיר להוציאו אף לרשות הרבים על ידי תינוק אבל לא על ידי ככר והוא הדין אם הוא בבזיון אחר כגון שהיה בספינה והיו האינם יהודים מתאספים שם וכן כל כיוצא בזה. הגה: והוא הדין דמותרים לומר לאינו יהודי לטלטלו כמו על ידי ככר ותינוק (מרדכי ובית יוסף בשם שבולי לט) ואסור לטלטל מת על ידי ככר ותינוק לצורך כהנים או דבר אחר אבל על ידי אינו יהודי יש מתירין (טור יורה דעה סימן ש"ב, ותשובת מהר"ל סימן ס"ה) (וכן ראיתי נוהגים לצורך מצוה או חתונה):

ג. יש מי שאומר שאם נתן על המת אחד מכלים שהוא לבוש חשוב כנותן ככר או תינוק:

ד. יש מי שאומר שלא הצריכו ככר או תינוק אלא למת ערום אבל אם הוא בכסותו אין צריך ככר או תינוק:

ה. אם צריך למקום המת או לדבר שהמת מונח עליו מותר לטלטלו מן הצד דהיינו שהופכו ממטה למטה כיון דלצורך דבר המותר הוא לא התירו לטלטל על ידי ככר או תינוק אלא במת בלבד אבל לא בשאר דברים האסורים לטלטל:

ו. מת המוטל בחמה ואין להם מקום לטלטלו או שלא רצו להזיזו ממקומו באין שני בני אדם ויושבים מב' צדדיו חם להם מלמטה זה מביא מטתו ויושב עליה וזה מביא מטתו ויושב עליה חם להם מלמעלה זה מביא מחצלת ופורס על גביו וזה מביא מחצלת ופורס על גביו זה זוקף מטתו ונשמט והולך לו וזה זוקף מטתו ונשמט והולך לו נמצאת מחיצה עשויה מאליה שהרי מחצלת זה ומחצלת זה גביהן סמוכות זו לזו ושני קצותיהן על הקרקע משני צדי המת:

הנה מובא פאן ספר שולחן ערוך הלכות שבת מחלק ק"כ שבתות השנה. עמוד אחד ליום. כך יגמור כל הלכות שבת במעגל כל שבתות השנה. ויזכה שימחל לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי גנסיות ובבתי מדרשות. ובשבתות. וכל החברים וידידים. לזכות את הרבים להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה" בכל יום. שהוא "תורה לשמה" וכל המזכה את הרבים

גליון ל"ד – שבת פרשת במדבר [34]

מוחלין לו
כל עוונותיו

כל השומר
שבת
כהלכתו